

BORSSZEM JANKÓ

Uj emberek: *Vadnai Károly.*

Új emberek.

Vadnai Károly.

A nagy híresek apránként elbuknak.

Ideje, hogy az *apróhíresek* lépjenek föl.

Amazokat elsodorja a pártharcok viharja, kihullatja rostáján a kritika, eltakarja a feledés hantja, elnyeli a szenvedélyek hulláma.

A politikusokat a politika dönti ki — jönnek hát, akik nem azok. Mivel nem a mesterségek, tán értenek hozzá.

Amit talpra nem állít a vezérczikk, azt fölépíti a rövid hír. Amit elejt a retorika, azt szárnyára emeli a poesis.

Uralkodjék egyszer a prozódia kódexe is, paragrafus helyett a strófa, törvénybővítés helyett a *novella*.

Ő, a muzsák bájoló miniszteriumának titkárja, a jóízű Bayardja, a finom tónus hirdetője, Magyarhon hölgyvilágának accredítált nagykövete Hymen udvaránál — *Vadnai* vállalja magára, hogy az általa képviselt jóízűségnek és finom tónusnak híveket szerezzen az új házban; s mint lapjában ellenzi a *tourne* kicsapongásait: szabjon irányt *politikai divatnak* is, mely némelykor a durvaságot proklamálja erélynek, mint a világi divat a rutat szépnék.

Különös, hogy ellenjelöltje, *Mezei Ernő*, a »Fővárosi Lapok« legtartalmasabb írói közé tartozik. De nagy büne Mezeinek, hogy a hymenrovat nem fogott rajta. S ezért meg kell buknia! Legény lehet hazafi, de csak a pater familias lehet honatya.

Vadnai — s ezt elfelejtettem fölemlíteni — szellemes ember. Ez hiba. De eszes is, amivel ama fogyatkozását helyre ütheti. Energikus és szorgalmas; megbízható, diszkrét és pontos. Féltékenyen fogja őrizni az ország igazát, s nem fogja megengedni, hogy csorba essék rajta.

Ép birodalom a szép irodalomban.

ŠUTTYOMBERKI BARIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt.

Meg vagyok szomorodva — el vagyok szontyolodva, mikor a választási mozgalmakat olvasom. Nem azon a sok új emberen, akik a választási urnát megrohanják; mert azzal vigasztalom magamat, hogy sokan a hivatottak, de kevesen a választottak.

Más az, ami busit.

Az a kormánypárti ragály, mely oly szörnyű módon terjedez!

A mult választáson a nemes ifjuság közt a függetlenség, az ellenzékiesség divatozott s a régi jó mameluknak ellenükben megvolt az ágiója. A generális becsülte valamennyire — az ember számot tett.

De hová lyukad ki a helyhezet, ha az egész világ elmamelukosodik, ha már kötéllal is alig lehet ellenzék fogni és a bonton azt kívánja, hogy az ember kormánypárti legyen? Milyen lesz a régi gárda becsülete?

Roppant disagio fenyeget.

Párthüségünk rémitő devalvációval találja magát szemben. Párthülyeségtől tartok.

A kormánypártiság már se nem nagy tus, se nem virtus; hát még mi lesz, ha az a sok ifju rivális mind szabadul a Sándorutczába!

Ez az, ami egyénileg fáj, bár pártszempontból jól esik nekem.

Ami busit, noha örülök rajta.

A generális mosolyog a pápaszeme mögött, én meg elkekesedve kiáltok:

— Pakkolj Pista!

Tönődések

Seiffensteiner Solemontól.

— *Naczerő* oz o hantmedjei karmánpárt! 14, záge tizennégy florinnal megvesztegeti választókat, megboktatja ellenzéket és még vissza is kapja a 14 florint!

— *Vannak sok emberek, okik emlegetik foltonosan a herr fűn Polszkytul az orr. Pedig okik a herr fűn Polszkyba nem látják edjéb, mint egy naid orr, ozok nem látják tovább a soját orruknál.*

— *Alvasok az ojságba, hojd fűltanáltak oj poskapor, ami csak elzárt helen explodálja, szobodba nem. — Forcsa! Hát ez is ójság? Hiszen szobod helen eddig se voltak exploziónok, hanem csak elzárt helen; például Moszkaországba.*

— *Azok a baland románok mindig sínálták lárment, hojd meg okorják nyirbólni oz üvék ünállóság. Pedig nemsok hoid nem nyirbálunk, még mi odonk neki orony jopjó.*

— *Mi edjáltolán nem okorjok keletet, mi okorjok nyugotot.*

Parturiunt montes —

— nascetur ut ridiculus mus.

Pulszky papa 50 éves jubileumára.

VIHAREZETT öreg gálya,
Mögötte nagy, nehéz pálya,
Félszáz évnek minden vésze;
De töretlen minden része,
S büszkén duzzad vitorlájá.

Ismerőse minden orkán,
Átment minden örvény torkán,
Zátonyon és csodás mélyen —
S ma is ott lebeg kevélyen
Hullámvolgyön, habok ormán.

Öreg gálya! Pulszky papa!
Véled hány vész hajba kapa!
De hiába czibált, tépett —
Átküzdöttél ötven évet
S diadalmad napja a ma.

Mert van benned élcz és szellem,
Rágalmaz sok megvert ellen;
S mert nincs benned bamba páthosz,
Hamis páthossal kiáltoz
Sok tehetségtelen »jellem.«

Tömjénüket nem is kéred,
De ma méltán büszkén érzed:
Sokat tettél — s ha botoltál
Akkor is csak *ember* voltál,
Ahhoz is volt eszed s véred

Történeted összeforrott
A koréval, a mely hordott
Követ köre. — S a hol tettél
Kölle győzni, — ott meredt fel
Mindég epochális orrod.

Ez orr — az orrok királya;
Rád miatta sok gúny szálla.
De egy áll, hogy bár a vége
Elvész a kék messzeségbe:
Mindég tovább láttál nála.

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

(From our own.)

Ország Sándor. *Legyen úgy mint régen vót,
Süvegelje meg a magyart,
Mind az oláh, mind a német,
Mind a — góth!*

Hogy ez megtörténjék, e hódolat jelképeül építsük az uj országházat góth stílusban.

Orbán Balázs. Én azt nem engedhetem meg. Még pedig különböző okoknál fogva. A tót nem ember — tehát a góth sem székely. Magyar büszkeségem tiltja, hogy nem emberi stílusban épüljön a magyar országház. Nem kell nekem az a ház ott, azon a helyen. Kivánom, hogy az uj országház oly szélességi és hosszúsági fok alatt építtessék, ahol semmiféle olyan atyafiságnak nincs telke, mely a kormányhoz közel áll. Vagy legalább köteleztessenek az illetők, hogy összes telkeiket 24 óra alatt eladják.

Meszlényi Lajos. Az én kifogásom kettős. Pro primo nem kell a góth stíl, mert az hegyes stíl. Az országház a magyar faj háza lesz; a magyar faj pedig lapályon lakik; csinálják meg hát azt a házat valami lapos stílusban. (Helyeslés a szélbalon.) Második kifogásomat az ország szegénységi állapotából merítem. Ha az ország szegény, elég neki egy disz-viskó is, vagy egy nemes formákban épült kalyiba.

Apponyi Albert gróf (az ablakon kibeszélve.) T. ház! 15 millió! Sok pénz! Nagy összeg, melyet a szegény ország elcsenevészedett vázának zsirjából kell kisajtolni. Elemezzék aztán vegyészeti uton ezt a folyadékot. Hány rész lesz köny, hány rész verejték, hány rész vér? És önök képesek volnának ily épületben lakni, melynek csarnokaiba az éjféli néma csendjében az érette ártatlanul exequáltak lelkei járnának haza? Borzalom! Akiben érzés lakik, lehetetlen, hogy ennek elgondolása végig nem borsóztatja egész hátát. Nem, uraim! Nem! Mennyivel szebb, jobb, nemesebb és helyesebb volna, csak 6000 forintot építeni országházat, a fennmaradt tizennégy millió kilencszázkilenczvennégyezer forintot pedig kiosztani a szegény nép közt. Emeljék föl inkább a nyomorult diurnisták fizetését, alapítsunk borleves és kolbászostó intézeteket a nép számára. Mennyi diszes cél! De nem, sőtét arczuk zordonságából tagadást olvasok, önök megszavazzák ezt az összeget is, mint annyi mást és megjósolhatom könnyen, hogy amíg mi nem kerülünk kormányra, a nép nem fog borral mosakodni és kolbászszal törülközni! (Kidugja nyakát a plafond ablakán s meggyőződven róla, hogy ott künn meghallották, leül.)

Eheu!

*A vád kiszemeltje — a párt kiszemeltje
vagyok én.*

Fortunatus Gyula.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósításai
Nagyság Vöröshegyi Dávid urhoz salyát-palotájában.

Pa Gecsér, az Urnak 1884. Esztendelyében
április hava 29-dikénn.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tévöm!

Oljan essők esének e napokban, hogy a varangykos Békáknak farka nyölt, amely tüneményből dús termésre nyillik ki látás, — de legelő emléttem a legelőt a mely szinténn meg farkasodott edgy oda tévedt mezeji farkas által, ki három Bárányoknak oltvänn el élettjeiket, üldöző Juhász kutyáink

által annyira üzöbe vevődött, hogy a farkas el maradt megettek; igenis —

szépen virét az természet és ha ide kiméltóztatik rándulni, a virágokban diszló mezők lelkesen fogják fogadandani az ő Nagyságos Urokat.

Az öreg Kanokat ki vertük, hogy ezen kellemetes Levegő által egyenesebbre húzódjon a gerintzök, meg valom, hogy a téli Tzirok etetés nem vállt rajtok szalonnává, most is igyekvëndem őket a korai test el ömléstől meg óvni a mennyibe hogy tul ne hízzanak az ugaron fognak járnai a tilalom ellen őrzése mellett.

A Malatzok már nem szopnak még is vigan vagy-nak — ezen különös jó hatás csak is a Nagyságod faly-tájánál észlelhető, igenis.

a mi Ngdnak azon hozzám intézett Parancsolatját illeti miszerént iparkodgyak a Hus véti Innepekre fel használlandó mustra Bárányoknak mentül nagyobbá tételére, meg érttettem, — azonba ezen kegyes Parancsolat ezen Esztendőre el késett — iparkodándvänn jövőre ezen tzelra szeméjjes ténykedés által oj Móddal be fojni hogy a korai Párosodást meghzavarvänn nem teli vér — tehát Mustrára való korai Bárányokat produkálhas-sak. —

a 3-mad éve meg kezdett rambulléti és negretti Kosokkal való keresztezésre a Bäckay ratzka Bürge faly-nak most az idei ivadékánál kezd érvényre emelkedni — ugyanis: egészen át látszó Füleikben szépen eszrevehető az Nemesi tzinóberes Stámpilia és így már 50-ven lépésekről fel esmérhető ezen Nemesített ivadék — Az Bárány jelölést és farkolást be végezvén a közölt Kegyes Rendelet szerént a le tsavart farkakat csatolva küldöm — hig tolyásban kirántva kedvencz tsemegéji leéndenek a Ngs Asszony-nak.

Ujabb lendületet vévänn az Politikai mozgalom, tzel erányosnak vélelmezném zápult tolyásainknak a Piartra való hozatalát. Első küldeményünk Tzegléden ki válóan be vált.

Mokány Bertalan Tekéntetes eöcsém uram ojan szívéjes volt erányomba, hogy egy »Magyar Föld« tzémezetü ulyság azon Numeráit, mellek Szalonna takarásra nem alkalmasak, át küldözi hozzám — ezen ulyság lapokból olvasom, hogy edgy Amérikanus yanklis fiáker, aki magáru az mondgya »fármer!« mi némü tanulmányokkal dicsekszik, ugyanis — hogy a vető béres utánn berenát akaszt és az a mit a barázdában hullajt, bé is takarja — vélelmem szerént az is meg tehetné, a mit a matska, hogy bé is kaparná edgy utal és így a földet is kövérittené, igenis —

továbbá két kapa vasat csináltat edgy nyélre és így edgy ember kettő helett kapáll — ha ki nem áll — de még két felé vágó kaszával is kaszáltat — a kis asszony Lyányai penigh az urffjak szép tevése alatt főzik az alma készötztét.

ám nem tsupánn az Amérikanusban — de Kegyes Jól tevömmek aláztatos tanulmányos szolgáljában is támadnak egyszerre több féle ténykedések — példának okájért: ha az Kanász az Kolompér földön guánajoz — futok oda — futtomban rugdalom az putzok turásokat, ki abállok az Kanászra, seőt még a Pipámat is szivom és káromkodok is! — igen is — öt szörös munkát végzek tehát egy szerre —

Azomba még is alázzattal esedezek Ngod kegyes szine előtt méltóztatna a Nemesi Birtok részére edgy amojan elől hátul mívkedő készötze keverő kanalat meg rendelni — és edgy nagy lelküségi rohamába a »Gal-lus« tzémezetü tikmonyos Orgánumot is, mint a mejnek programja annyira talál tsaládi bel terjes ténykedésem-bez, igenis —

mellyek után öröklök

Ngs Uramnak

Kegyes jóltevömmek

hóduló tanulmányos hiv szolgálja

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.
oklev. gazdász.

Pöt Skriptum. Az urasági szakáts Nőnek külön meg irtam a küldött soványkás Bárányoknak bőv prézli-ben való ki rántását —

edgy kinos jelenet is fojt le az udvarba — az úly kultsár Nő, a Régi, a szép kertész Nővel összeve zördült — de nem ártottam bele magamat a pörükben, — ezen leg felsőbb jogot fenn tartván az én Kegyes Uramnak.

I. q. s.

ENCYCLOPEDIA.

Bitó = Balaton és Fertő tava. — Bálvány = Tán-czosnó. — Gyülolet = Kávéház. — Hágcso = Kancza. — Husvét = Mészárszék. — Papramorgó = Bismarck. — Ragály = Bélyeg. — Szökevény = Sáska. — Ujság = Gyüszö. — Ültetvény = Fegyencz. — Verseny = Köl-tészet.

Erscheint immer in die Früh,
ober doch zu spät.

Budapester Tägblott.

Pränumeratio
auf ganze Jahr fl. 14 Destr. B.
„ halbe Jahr „ 7 „ „

Wird geschrieben und ausgegeben von große ungarische Patriotes und Schreiber.

Probir Nummer.

Unsere Program.

Wir wollen die Wahrheit ausagen, weil wortausagende Männer wir sind, wie paßt zu Ungar Mensch. Können aber Wahrheit nicht gut aussagen ungarisch, darum wir wählen deutsche Sprache.

Existiren zwar deutsche Blätter, aber sagen der Regierung niemals keine Wahrheit nicht, und das Publikum anklauen (rászedik) mit falschen Thaten u. theilbiegende (részrehajló) Kritik.

Ist Wahrheit süß, sauer oder bitter, wir aussagen. Wir bekämpfen werden unsere Steuer (kormány) und Steuermänner, weil sie haben gefälscht staatsrechtliche Basis, haben vergiftet Kroatien, darum auch diese Natio giftig ist und spuckt in dem Gesichte unz.

Aber nicht nur bekämpfen muß Zeitung, auch Rath erteilen und sorgen für genaue Neuigkeiten, warum wir auch die besten Nachrichten angeworben haben.

Noch einen großen Mangel

zeigen hiesige deutsche Blätter. Großes Deutschpublikum im Vorterlande liest keine antisemitischen Ausplagungen gegen verehrte Judengeschwister, nur „Westungarische Dienstbothe“ plagt aus, aber trübt nicht viel Wasser. Sollte Noth darauf sein, können in diese Richtung unsere Aufmerksamkeit drehen.

Dies ist unsere Program. Und, wie der Dichter aufschreit: in seine Sprache lebt die Natio! — so wir wollen folgen seine schöne Wörter!

Károly Gregaf,
beantwortender Redaktor.

Festh-Ofen, 30. Apr.

** Heute Ministerrath ist gewesen, der sich mit fließenden Gegenständen hat beschäftigt. Raumnennicht (alighanem) war von Weinbeschaffung das Wort für Wahlen. Solche ist unsere Regierung!

Oberstädtische (fővárosi) Nachrichten.

Steuerauswerfung. Oberstädtische Steuerauswerfungskommissionen werden 1. Mai Revenüensteuer s. Classis der unter folgende Hausnummern zusammengeschriebene Halbscheiten (felek) gegenständen (tárgyalni): 1. und 2.

Bezirk Wosserstadt 2463—2588. 3. Bezirk die Keunohuer (Ujlak) 434¹—4500. Daß Comissio nur selber eingesteht, daß einfließende Steuer ausgeworfen werden.

Ein deutscher Gelehrter in Budapest. Dr. Babst Direktionsadjunctus von berliner Museum hier angekommen um Goldarbeitersausstellung zu bewundern und andere wissenschaftliche Klubs zu betrachten. Gott hat ihn gebracht!

Übergefahren. Eine kleine Juden-Pub von einem Herrn Herrn Israelit ist über worden gefahren, namentlich Jakob Roh'n. Ferde befinden sich gesund.

Begrüßungsweltchriften.

Preßburg, 1. Mai. Serrwas, Briaderlu! Ihr seids die hexti mótör empereg! Nur heiter und immer weiter! P. p.!

Tobias Karelhuber,
beidigter Hausdienner
und Babriott.

Edenburg, 2. Mai. Ich schließe mich mein kehrenden Vurredner an. Elljén!

Mathias Leberfleck,
gebriester höjovieh und gelcher
Fleischhändler.

Poßoni, 1. Mai. Hoch di waderen Kämpfen deutscher Sitte und Sprache in Ungarn! Mit brüderlichem Gruß und Handschlag

n. Elbtschteig
beidigter Diplomat s. D.

Folgetou von „Budapester Tägblott“.

Schreiben oder nicht schreiben?
Von Sinosch Wasda.

(Ursprüngliche Artikel des „Budap. Tägbl.“)

Mit vor neben ungarische Gefühlen heilige Begeisterung zitternde Hand ergreife Bleiweiß, weil mir Gelegenheit ist endlich auch in deutsche Sprache zu Welt schreien

die Verfolgung, durch was ich schon lange leide. Wenn habe getragen szür und guba, und Staberl von Csáth, Schlangen und Froschen auf mich gerufen. Wenn habe getragen quadrolirte Hoße und Topfhut und Regenstirben, Welt ver hat mich geurtheilt. Wie Alfiades, so auch Aristides nie hat gekonnt ihr gefallen.

Wenn denke nun darauf, daß in

verhaßte Daitich ich schreiben soll, erbst (borsózik) mir mein Pukl. Aber verachte. Ich will dem Magyarren Welt anzünden (világot gyújtani) daß er in Ungar-Nacht sehen könne, und ihm Schnurmaß geben in Hand, damit sich zurecht finde in unsere politische Farbenhaus. Mag von Feinden auch verrückt sein mein Augenpunkt, ich werde stehen bleiben und fortfahren.

KORTESKEDÉS ISKOLÁJA.

Zagyvák sódorral és borral —

— Tiszák tentával és röpirattal.

Dr. Johann Kaiserschmarn

Suttyomberky Dárius magyar honatyához.

Bécs, ápril 23.

Kedves kollega!

Protestálok!

Protestálok az igaz, jó osztrák érzület nevében azon machinációk ellen, melyeknek főmészárosunk Nagelschmidt Pozsonyban áldozattul esett. Mikor visszajött szónoki ki-rándulásából s ismét a bécsi levegőt szitta magába — kérdéseinkre — hogy miképen válhatott oly gyorsan magyarórná? — csak azt felelte:

»I vász szölber nid.«

Faggattuk, hogy mért mondta el hirhede beszédjét? Mi készítette rá? S ő csak annyi felvilágosítást nyujtathott, hogy mikor magyar területre átlépett, egyszerre valami változás ment benne véghez. Jámbor osztrák létére magyar fenegyereki hajlamok ébredtek lelkében. Néha nagy kedve lett volna kiugrani a coupéból és kivágtatni gyalog annak a széles Magyarországnak és beállani betyárnak. Pláne, mikor Pozsonyban kiszállt és a czigányok zenéjét meghallotta, így kiáltott fel: »ujjuj-ché! I pin und pleib a mótyor emper! Dara Teiffl szoll alli Schwaben holen!«

S ami legborzasztóbb: beverte a saját czilinderét.

Azonnal összeült az itteni orvosi fakultás, hogy véleményt adjon, vajjon nem cserélték-e ki önök ármányos módon osztrák érzületi organumát — szívet.

Szakértőink abban állapodtak meg, hogy szegény Nagelschmidt, mikor az első magyar határállomáson, Dévény-Ujfaluban, egy pohár vizet ivott, az italba kétségkívül »magyar nemzeti chauvin-csöppek« voltak keverve.

Uram! Kollega nr! Fel vagyok háborodva! Egy derék, jóra való osztrákot hazaárulásra csábítani s rá venni, hogy önöket dicsérje a mi rovásunkra!

Én indítványoztam a községtanácsban a megbotrányozás enunciatívóját!

Nehogy pedig mészárosaink — kik ezentúl fájdalom! igen sokszor lesznek kénytelenek Pozsonyba rándulni, — ott ily bűbajos italok és ételek által lassanként à la Nagelschmidt elmagyarosittassanak: Pozsonyban az ő számukra egy osztrák vendéglős külön ebédlőt fog fölállítani, melyben kóser osztrák étel s ital fog méretni.

Szives üdvözlettel

tisztelő-kollegája

DR. JOHANN KAISERSCHMARN, s. k.

Oláh Zoltánnak.

Üdvözlünk czimbora!

Scharf Móricz.
Matej Ignác.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Én is be fogok jelenteni a jövő esztendei országos kiállításra holmi kiállítandókat:

1. Egy jóllakott t. m. bölcsész.
2. Egy 312 szer prolongált váltót.
3. A Dákó Pista 14 gazdát látott czilinderét.
4. Az indexemet. (Régiségek csoportja.)
5. Egy női emlékfűrtökkel kitömött párnát.
6. Ideáljaim táblázatos kimutatását.
7. Egy jóhiszemű semitát, akinél van még hitelcm.
8. Egy bagólén fölcseperedett fuxia-virágot.
9. Egy papiros gallért, amelyben legelőször láttam az anygali Iluskát.
10. Hat darab ötvösmű zálogczéduláját lejárattal együtt.
11. Kilencz darab megblicczelt lánczhidi pléhjegyet.
12. Egy állandósított »utolsó piczulát«, meg egy »utolsó szivart.«

A „Borsszem Jankó“ jelöltjeinek programbeszédjei.

Mélyen tisztelt választók!

Önök megprezenteltek a bizalmukknai. Meg fogom becsülni; be nem fogom csapni, mint eddig valamennyi prezentemet. (Éljen!)

Leszek őszinte, mint az öregem, mikor leprédikál és elfujom önöknek a programomat. (Nagy éljen.)

Antiszemita vagyok! (Dörgő éljen.)

»Üsd a zsidót!« — ez a valódi »sláger«. (Derűtség.)

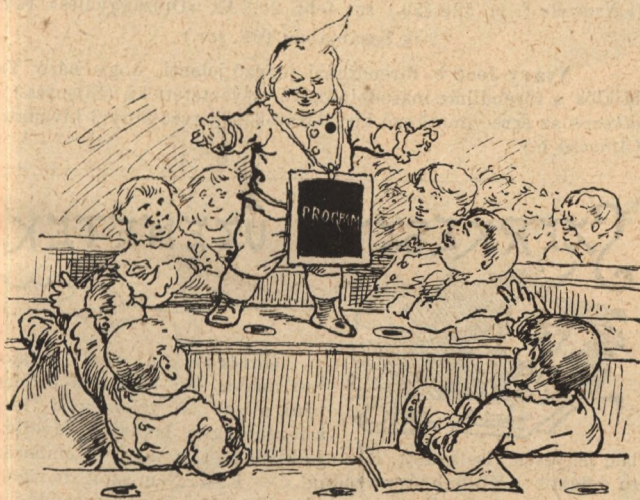
Az antiszemitizmus a zsidó befolyás kifolyása. (Nevető helyeslés.)

A »geldaufalles«-ség kamatfaló mételye, a szigorlatozás pöffeteg henczegése: mind a kettő zsidó talál-mány. (Zugó helyeslés.)

Megfenyegetem őket nyílt meggyőződéseim egyenes dákójával. *Kriegsparthiet* a zsidóval! (Bömbölő derűtség.)

Főczélom: avval az átkos fajjal *karambolázni*. (Viharos éljen.)

Ezentul nem fogunk »zsidót« betenni, hanem kitenni, még pedig Palesztinába, s ezt fogjuk zengeni teli torokból lelkesedéssel és honi fütykösökkel, hogy: »Zikczene zakczene!« (Roppanó éljen. Abszi megválasztása »több mint bizonyos.«)

Tisztelt választó báczit!

Mitój a félévnet a védin a tanító bácsi avval fenye-detett, hogy ismét medbuttat, attoj mint ellenzéti ugyan, de méjszételt, azt feleltem neti: »Hiába buttat med a tanító bácsi, melt attoj czat előszedíti a tépvizselőszéde-met!« »Hogyan?« téjdezte ő. »Hát ugy télem« — feleltem én — »hogy attoj eledet buttam med mál ajja, hogy tépvizselő legyen belőlem!«

Ha önöt endemet medválasztnat, nagyon bojdod fodot lenni és szojudalmatoszan fodod eljálni az ojszäd-gyülészti tälgyalászotla. Ó, netem mál nagy plaksziszom van szetijozni a minisztel báczitat. A tanító báczin tanultut.

Ha Szilágyi ész Apponyi dlóf báczittal együtt én isz a pijosz minisztjei fotóljbe ülöt bele, medidélem, hogy illendően fodom vizselni madamat.

Téjem, válassztnat med! Adját netem bizalmutat. Mejt ha nem — (zsebéből kivesz egy forgó pisztolyt) mindjárt öngyiltosz leszét! (Hangok: De csak élj kis őcsém) — Vagyázó Laczti megválasztnatása kétségen fölül áll)

Hékások!

Hadd szójjék hát az a program!

Beszíhetnek hozzátok hordó tetejirül, ágáhatnak felétek lúhátrú, prézsmítálhatnak néktök zöd asztal mel-lül, orgonáhatnak a fületökbe szószékrül — kajabáhatnak, böghetnek, ordíhatnak akar hunnad, hogy leríhassák a vokсотokot: a'mmég mind fél vállru szóllhat veletek!

De jén két vállrú, cigány vállru diktállom elejibé-tök a programomat, aki a letliberálissabb.

Mer liberális vagyok! Minden porczikám liberális, a mócsingom is mind liberalissan jádzik az büröm alatt.

Mikor felesmérém, hogy a Poszogi Stefi, a végre-hajtó is ellenzéki; mikor oat látok, hogy a zsidó kódök-rül szakadt Zódkövy Elemér is ántisemita; mikor abba bökdökik bele a logyikám, mér zagyválkodik vín naptýaira az a Somsics Palya: mán akkor nem veszi be uri bögyöm, hogy opponáljak.

Csak azért is, juszt is, szabadelvüségre rühelődzik a politikám.

Megszomjaztam az adófüzetésre, éhen vagyok e'kkis egzekúció után.

Alo mars! Előre! Éjjön Tisza Kálmány! (Viharos tetzés nyilatkozatok.)

RATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

- Kálvin 1599-ben egész éjjel fogfájásban szenvedett.
- Ugy ül az egész órán mint a higany!

A „Budapester Tagblatt“ szerkesztőihez.

I.

Nyílt köszönet

Bittó István, Apponyi Albert, Ernust Kelemen, Deszoffy Aurél, Földes Imre, Horánky Nándor, Királyi Pál, Kovács Albert, Horváth Lajos, Beszter Imre, Gál Jenő, Rah Adolf, stb. uraknak.

Örömmel és lelkesedéssel értesültünk arról, hogy önök egy német lapot szándékoznak indítani „Budapester Tagblatt“ czimmel. Hála Németország géniusának, a felvilágosodás fátylóját sikerült eddig sötétben tapogatózó táborukba csempésznie! Ennek fénye mellett belátták, hogy Magyarországból csak úgy lehet valami, ha önkényt átgermanizálja magát és beszegődik Németország előrséneke! Szép, nagy, nemes feladat! S hogy őszintén csüggenek ez eszmén, az is mutatja, hogy kebelbarátunkkal, a dicső Rah Adolffal egy hajóban eveznek. Az ő neve is ott szerepel az önökéi közt, a dolgozótársak sorában. Mondd meg, kivel társalogsz, és én megmondom neked, ki vagy. — ezt tartja a példaszó és az most be is teljesedett. Üdvözljük önöket, mint német írókat, mint egy német lap munkatársait, mint a németiség terjesztőit és értesítjük, hogy ez alkalomból dr. Heinze indítványára mindnyájan megválasztattak a „Deutscher Schulverein“ disztagjainak. *God!*

A „Deutscher Schulverein“ központi igazgatósága.

II.

Zagyvapárti uraimék!

A schulverein bizalmat szavaz önöknek — ériék be velem s örüljenek rajta!

Én azt nem tehetem.

Nem az bánt, hogy német ujság keletkezik — egygyel több vagy kevesebb már nem teszi. De hogy az urak, mint magyar képviselők, nevökkel, tekintélyökkel, tollukkal német vállalatot támogatnak, ezt méltán zokon vehetem.

Magyar pártlapjuk nincs — német van.

Német ujságba írjon németek számára német — senmi kifogásom ellene. Magyar ember elégedjék meg a magyar glóbuszal.

Szeretném, de nem maradhatok tisztelettel

Magyar Mihály s. k.

Apró hírek.

* **Apponyi és társai** a beszédeikben esküdöznek is. Hogy szakadjon rájuk a hegy, ha nem szólnak igazat! Azért is mennek a *sik* alföldre politikát csinálni.

* **Megjelent** a »Budapester Tagblatt«. Zagyvák behizonyították tehát, hogy a programmjukban mégis van valami ujság.

* **Budapest** emelkedik, de a *lakhér* is; Budapest szépül, de emez is folytonczifrább lesz; Budapest nagyob-

bodik, ez még jobban. — Édes istenem! Nem lehetne-é úgy intézni, hogy Budapest emelkedjék és a lakhér még is apadjon?

* * *
* **Milyen** stíben legyen építve a magyar parlamenti palota? — erről vitatkoznak most. Országháza legyen-é, vagy *Ország* háza?

* * *
* **Az enhazaffy** ezek hallatára ezt dudolja magában:
Gothisch avagy renaissance —
Az már nekem allezáncz!

SODA BOGARAK.

— Kettő a javából. —

(»Függetlenség« f. é. apr. 26., 3-ik old., 1-ső hasáb, 30-ik sor.)

Olsvszky Lajos ezután önként kilépett az »Egyetértés« szerkesztőségéből s úgy S. L., valamint Barabás Albert hírlapírókkal *piszok párbajt* vívott. (*Pisztoly párbaj* h.)

(»Nemzet« f. é. 528 (50.) sz. febr. 20. Az »Országgyűlés« rovat 2-ik hasábjában 105. sor.)

Nyáry Jenő b. főrendiházi jegyző jelenti, hogy báró Vay Miklós a főrendiház másodelnökévé neveztetett ki (Eljenzés.) és átkozza az erre vonatkozó kir. leiratot és jegyzőkönyvi kivonatot. (*Athozza* h.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Gontran. A régi hatalom restituálva. Mi is szives örömet írjuk alá az ön véleményét, hogy a legénység a kapitány távollétében fényesen viselkedett. Régi jó kívánsága a magyar embernek az ő fiához: »Különb légy apádnál.« — **R. A.** Nem szolgált vigasztalásunkra. — **B. N.** Helyes helytelenséggel így olvasandó: *tel víjmoszot.* Fogadás tárgyát tehát csak annyiban képezhetta: sajtóhiba-é, vagy sem? — **Asmodi.** Igaz és elmés dolgok. Meg fognak nyilatkozni. A többire néve nyugodt lehet. Mint Pákh mondá: a tatetütötötök tatetütötötötisztelete vele jár a szerkesztői tetütötütítapintattal. — **Nepos.** Fölhasználjuk. — **D. P.** Nem elég figura. — **L. L.** Jobbára mind beváltak. — **U. G.** Majd egy kis vártatva a többi után. — **G. S.** Helyre ütjük a mulasztást, amely nem is a mi hibánk. — **B. E.** Az elsőt beigtattuk. — **Mrs hcs.** Ha figyelmesen olvassa át e rovatot, rá fog jönni a dolog nyitjára. A másakra néve jobban tenné, ha az »Egyetértés«-ben keresné azt, ami ujabb leveléből hiányzik. — **V. B.** Procaces »Fortuna« juvat. — **B. F.** A szafos jókedvtől duzzadó, elmésségtől sziporkázó s nemes érzelmektől sugárzó levél eloszlatta borulatos kedélyünk nehéz ködét. Vigan görgő mángorlója kisimitotta »kérges hangulatunk« minden göresét. Csak elő azzal az izével! Hatásra, ha felényi olyan lesz is, mint az epistola: szenzációt keltünk vele. Szegény D.-hez erősen készülődünk hárman májusi szendicére. De hát »villámolt« ez is, le is csapott, szívünk őszinte bánatára. Már csak őszi krumplira vergődünk oda. Előbb persze jó volna a löporos torony felrobbanásánál nagyobbbat szóló, tavaszi esőnél kedvesebben biztató vendéglátást kiélvezni azon a minden felekezeti különbség mellett is kedves tanyán, melyre szálljon rá minden áldás. Bimsallah, masallah, mint »mi törökök« mondani szoktuk. — *Több kéziratról a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.